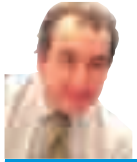

TRIBUNA

Europa, el camí de la solució

JAUME BARTUMEU CASSANY, CONSELLER GENERAL I MEMBRE DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

Fa tot just tres setmanes Jacques Attali escrivia a les seves "Perspectives" setmanals de la darrera pàgina del setmanari francès *L'Express* una frase que no solament comparteixo sinó que em confirma que no anàvem errats en els nostres plantejaments europeistes d'aquests darrers deu anys.

Jacques Attali escrivia "La solution à nos problèmes est européenne. Toute autre mène au déclin."

Pensava en aquesta reflexió d'Attali ahir a quarts de nou del matí escoltant Alain Juppe, exprimer ministre francès i "maire" de Bordeaux, per les ones de France-Inter.

Amb unes altres paraules Alain Juppe va dir gairebé el mateix que Jacques Attali: ja n'hi ha prou de culpar Brussel·les de tots els nostres mals.

Si no fos per Brussel·les i l'euro estaríem, tots plegats molt pitjor del que estem. La crisi econòmica que ens va arribar dels Estats Units el 2008 ens hauria perjudicat molt més si no hi hagués les institucions de la Unió Europea.

En el mes de maig del 2004 en la introducció al llibre *Donem forma al futur. Quines relacions volem amb Europa* que va editar el grup parlamentari socialdemòcrata, escrivia:

"En un context de mundialització i d'afebliment de les formes nacionals de regulació pública, la Unió Europea és, per als Estats que en formen part, el mitjà, l'instrument, per poder comptar i fer-se sentir allà on es defineixen les regles del joc. Els andorrans també hem d'associar-nos fermament a la Unió Europea si no volem trobar-nos en la situació d'haver d'adaptar-se pura i simplement a allò que dicti Brussel·les sense ser-ne participants ni poder incidir en les decisions."

També és cert que encara avui cada país europeu tendeix a mirar el món des de dalt del seu campanar. En això a Andorra tampoc no som pas diferents dels altres.

I el paisatge d'Andorra en aquests moments i observat des de dalt del campanar de la parròquia no dona per grans entusiasmes.

Sembla que estem lliscant per una mena de gran tobotronic nacional cap al fracàs més estrepitos.

Dissortadament la inversió estrangera que havia de reactivar l'economia no arriba ni en la quantitat suficient ni en la qualitat adient. El nombre de persones desocupades augmenta sense descans i l'endarreriment del Govern de DA en la tramitació d'un projecte de llei d'impost sobre la renda fa inviable l'aplicació de cap conveni per a im-

pedir la doble imposició amb els països del nostre entorn europeu.

Sense convenis no hi ha seguretat jurídica ni, tampoc, arribada de la positiva inversió estrangera. Mentrestant els cotitzants a la Caixa Andorrana de Seguretat Social continuen disminuint i la construcció i l'obra pública estan al llindar de la supervivència.

Tot plegat dos anys després de l'onada taronja.

Un veritable escenari d'emergència nacional.

Aquest escenari ens ha de refermar en l'urgent necessitat d'avenços en l'establiment d'una associació amb Europa, per no perdre el tren de la modernitat i dels fluxos econòmics.

Per això esdevé d'extrema urgència i necessitat enllestir la reforma tributària que ens permetrà una millor assignació dels recursos amb prioritats d'interès general i que donarà garanties a Europa que anem pel bon camí i que volem relacionar-nos amb la Unió Europea de forma transparent i homologable mitjançant acords per evitar la doble imposició. Ara la prioritat és evitar que ens tornem a trobar en una llista fosca, negra o grisa, tant se val, de paradisos fiscals. Europa no és el problema, és el camí que porta cap a la solució dels nostres problemes.